

Choroba niebieskiego języka jest zakaźną chorobą przeżuwaczy, zarówno domowych jak i dzikich (chorują na nią bydło, owce i kozy, ale także sarny, jelenie, łosie, afrykańskie antylopy, wielbłądy, słonie). Zwierzęta nie zarażają się bezpośrednio od siebie, a jedynie poprzez owady kłująco-ssące z rzędu muchówek, rodzaju kuczmany oraz poprzez krew lub nasienie.

Choroba nie przenosi się na inne gatunki zwierząt gospodarskich i domowych oraz na ludzi, co oznacza, że mięso, mleko, skóry i wełna oraz inne produkty pochodzące od przeżuwaczy nie stanowią zagrożenia dla ludzi.

Objawy

Bydło zakaża się znacznie częściej niż owce, aczkolwiek bydło choruje rzadko. Ponadto choroba ta u bydła przebiega w łagodniejszej postaci niż u owiec. Po przechorowaniu bydło może stać się nosicielem zarazki, co prowadzi do zakażenia kuczmanów i przenoszenia wirusa za ich pośrednictwem na zwierzęta zdrowe.

Z uwagi na długi okres wylęgania choroby objawy kliniczne u bydła mogą nie być widoczne nawet do 60-80 dnia po zakażeniu. Jednakże jeśli wystąpią, można zaobserwować:

- gorączkę,
- ślinotok,
- zaczerwienienie i obrzęk błony śluzowej jamy ustnej,
- owrzodzenie opuszki zębowej i niekiedy końca języka,
- zapalenie koronki i tworzywa racic, będące przyczyną kulawizny,
- u krów mlecznych - huszczenie się naskórka strzyków i tworzenie się strupów,
- ronienia,
- rodzenie zdeformowanych cieląt, przy czym deformacje dotyczą najczęściej głowy. Na zakażenie najbardziej podatne są płody w okresie rozwoju mózgu.

U **owiec** choroba może przebiegać od zakażenia bezobjawowego lub postaci przewlekłej do nadostrej i ostrej. Można zaobserwować następujące objawy kliniczne:

- bardzo wysoka temperatura ciała 41-42°C,
- spadek kondycji, posmutnienie, depresja i utrata mleczności,
- obrzęk warg, powiek i małżowin usznych,
- silne zaczerwienienie błony śluzowej policzków i jamy nosowej,
- drobne wybroczyny pod śluzówką jamy ustnej i nosowej,
- owrzodzenie warg, opuszki zębowej oraz w niektórych przypadkach języka,
- duszność, ślinotok, obfity wypływ z nosa, początkowo surowiczy, następnie śluzowo-ropny i krwawy,
- wymioty mogące być przyczyną zachyłstowego zapalenia płuc,
- przekrwiony, obrzękły, siny i wystający z jamy ustnej język,
- biegunka, kał z domieszką krwi,
- kulawizna jako następstwo zapalenia koronki i tworzywa racic,
- możliwe zapalenie płuc i zwyrodnienie mięśni,
- ciężarne samice mogą rodzić martwe lub zdeformowane jagnięta.

W celu ochrony zwierząt przed chorobą należy:

- wystrzegać się zakupu zwierząt pochodzących z niewiadomego źródła, bez świadectwa zdrowia,
- zapewnić okresowe wizyty lekarza weterynarii w gospodarstwie,
- zwalczać owady w pomieszczeniach inwentarskich, w których przebywają zwierzęta,
- w przypadku zauważenia objawów nasuwających podejrzenie choroby zakaźnej niezwłocznie zgłosić ten fakt powiatowemu lekarzowi weterynarii bezpośrednio lub za pośrednictwem lekarza weterynarii opiekującego się gospodarstwem albo wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

Zgłoszenie podejrzenia wystąpienia choroby niebieskiego języka, zgodnie z ustawą z dnia 11 marca 2004 roku o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt jest obowiązkiem, którego niedopełnienie stanowi wykroczenie.

Wskazania dla opiekunów zwierząt domowych na terenach dotkniętych powodzią

W związku z kryzysem powodziowym zagrożone jest życie i zdrowie nie tylko ludzi, ale także zwierząt domowych. Jak powinno się postępować w czasie powodzi?

	Unikaj dopuszczania zwierząt do picia wody powodziowej Woda powodziowa może zawierać toksyny oraz mikroorganizmy, głównie bakterie i pierwotniaki czy substancje chemiczne, które mogą zaszkodzić zwierzęciu. Spożycie tej wody może prowadzić do poważnych chorób, takich jak infekcje żołądkowo-jelitowe lub zatrucia. Zadbaj, aby zwierzę miało dostęp wyłącznie do czystej wody pitnej.
	Unikaj kąpieli zwierząt w wodach powodziowych Woda powodziowa niesie nie tylko szkodliwe patogeny, ale i niebezpieczne przedmioty, jak odłamki szkła, metal czy drewno. Mogą one zranić zwierzę. Pamiętaj, aby trzymać zwierzę na smyczy i unikać spacerów w pobliżu zalanych terenów. Utrzymanie ścisłej kontroli nad zwierzęciem zmniejsza ryzyko obrażeń lub chorób.
	Ogranicz spacery w pobliżu zalanych terenów Spacerowanie w pobliżu terenów dotkniętych powodzią może prowadzić do kontaktu ze skażoną wodą lub niebezpiecznymi materiałami, takimi jak chemikalia czy padlina. Trzymaj zwierzęta z dala od tych obszarów i wybieraj bezpieczne miejsca na spacer.
	Chroń zwierzęta przed kontaktem z padliną Wody powodziowe mogą transportować padlinę zwierząt, co stanowi ryzyko zakażeń i chorób, zwłaszcza wywołanych przez toksyny. Zapobieganie kontaktowi z takimi materiałami jest kluczowe dla Twojego zdrowia a także zdrowia Twojego pupila. Padlina niesiona przez wodę może być źródłem bakterii i pasożytów.
	Przygotuj się na ewakuację swojego zwierzęcia Jeśli ewakuacja okaże się konieczna, upewnij się, że masz odpowiednie wyposażenie. Zabezpiecz zwierzę w transporterze lub klatce, co zapewni mu bezpieczeństwo. Zwierzęta powinny nosić obrozę z identyfikatorem i być na smyczy (najlepiej w kagańcu), ponieważ mogą reagować stresem i próbować ucieczki lub okazywać agresję. Przygotuj także zapas wody butelkowanej.

Stosuj się do komunikatów służb! Pamiętaj, że Twoje działania mogą znacząco wpłynąć na bezpieczeństwo Twojego zwierzęcia w trudnym okresie powodzi.

Interdyscyplinarny Samodzielny Zespół Monitorowania Kryzysowego i Epidemiologicznego: dr Andrzej Jajnowski, Instytut Epidemiologii Weterynaryjnej i Bionastyki FVE, Uniwersytet Medyczny w Wrocławiu, dr Stanisław Makymowicz, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie, Elżbieta Romanowska, infodzieje.eu